

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 17 stycznia 1885.

1.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 18 grudnia 1884, o upoważnieniu c. k. komory pomocniczej w Stagno w Dalmacyi do ekspedywania bez opłaty cła beczek próżnych wracających.

Upoważnienie, wzmiankowane w abecadłowym wykazie towarów powszechnej Taryfy cłowej z dnia 25 maja 1882 pod wyrazem „Beczki“, w ustępie 2gim Uwagi, pozwalające ekspedywania bez opłaty cła beczek starych, używanych, znakiem firmy opatrzonych, które były użyte do opakowania posylek wywozowych krajowych i wracają, nadaje się także c. k. komorze pomocniczej w Stagno.

Dunajewski r. w.

2.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 28 grudnia 1884, zmieniające dotychczasowe postanowienia we względzie zarządzania opłatami stęplowemi i bezpośredniemi, które c. i k. poselstwa i konsulaty pobierać mają od stron za granicą i we względzie utrzymywania rachunku tychże opłat.

W porozumienia z c. i k. ministerstwem spraw zewnętrznych i c. k. ministerstwem spraw wewnętrznych zmieniają się rozporządzenia z dnia 17 marca 1860, Nr. 11076 (Dz. u. p. Nr. 74) i z dnia 15 listopada 1863, Nr. 54395 (Dz. u. p. Nr. 99) o zarządzaniu opłatami stęplowemi i bezpośredniemi, które c. i k. poselstwa i konsulaty pobierać mają od stron za granicą, jakoteż o utrzymywaniu rachunku tychże opłat a na ich miejsce, począwszy od dnia 1 stycznia 1885, zaprowadzają się następujące przepisy:

I. Przy wygotowywaniu dokumentów do podróży i wszelkich innych opłatnych na żądanie c. i k. poselstw i konsulatów dla stron za granicą, winny Władze krajowe, które dokumenty takie wydają, zanotować na dokumentach, jaka opłata stęplowa przypada, z tym dodatkiem, że złożyć ją należy bezpośrednio w biurze owego c. i k. poselstwa lub konsulatu.

C. i k. poselstwa i konsulaty mają odebrać od stron kwoty na dokumentach zanotowane, przed ich wydaniem, potwierdzić odbiór na dokumentach, kwoty jednak odebranej nie mają zapisywać w rachunku służbowym jako odebranej, lecz winny ją odesłać wprost owej Władzy austriackiej, która dokument nadesłała, a to z odezwą, zawierającą nazwisko osoby, która była obowiązana zapłacić i oznaczenie dokumentu podlegającego opłacie stęplowej.

Władza ta winna następnie posłać ową odezwę razem z dołączoną do niej kwotą, urzędowi miejscowemu, do poboru opłat stęplowych i bezpośrednich przeznaczonemu, z żądaniem, aby ją podług przepisów wziął na przepis i zaciągnął do rachunku.

II. Co do wszelkich innych opłat, które według ustawy z dnia 9 lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50), tudzież podobnych późniejszych ustaw i rozporządzeń, mają być brane na przepis, wygotowywane będą dla poddanych obcych Państw wykazy należytości a dla poddanych austriackich, za granicą przebywających, nakazy płatnicze.

Doręczaniem wykazów należytości (nakazów płatniczych) zajmować się będą na bezpośrednie żądanie austriackich Władz skarbowych krajowych c. i k. poselstwa i konsulaty.

Urzędy jednak biorące na przepis, przedstawiać mają Władzy skarbowej krajowej wykazy należytości (nakazy płatnicze) i akta, które się ich tyczą, tylko wtedy, gdy ściągnięcie opłaty od osób ustawowo za nie odpowiedzialnych, przebywających w krajach tutejszych było bezskuteczne, albo gdy nie zachodzi przypadek takiej odpowiedzialności.

W wykazie należytości (nakazie płatniczym) wymienić należy dokładnie kasę tutejszo-krajową, do której opłata ma być wniesiona, tudzież nadmienić o obowiązku zapłacenia odsetek za zwłokę, gdyby terminu zapłacenia nie dotrzymano, napisać formułę o rekursie i zagrozić egzekucją na majątku osoby do zapłacenia obowiązanej w krajach tutejszych się znajdującym, z tem dolożeniem, że po upływie terminu zapłacenia, należytość byłaby niezwłocznie ściągnięta egzekucyjnie na jej koszt.

W tych przypadkach, gdy osoba do zapłacenia obowiązana, nie ma w krajach tutejszych majątku, na którym możnaby należytość wyegzekwować, wzięta będzie na przepis tylko należytość zwyczajna z 25% dodatkiem.

Władza skarbowa krajowa winna zbadać ściśle tak wymiar opłaty na podstawie aktów, tyczących się onejże, jakoteż wykaz należytości (nakaz płatniczy) nawet pod względem powyższych postanowień i, gdy niema nic do zarzucenia, udać się do właściwego c. i k. poselstwa (konsulatu) z żądaniem, aby go doręczono, prosząc oraz o nadesłanie dowodu doręczenia, wypełnionego przez osobę do zapłacenia obowiązana, albo wyjawienie, co doręczeniu stoi na przeszkodzie, tudzież aby w takim razie, gdyby osoba do zapłacenia obowiązana, należytość wzięta na przepis złożyła dobrowolnie w c. i k. poselstwie (konsulacie), posłano ją do kasy tutejszo-krajowej, która w odezwie Władzy skarbowej krajowej to żądanie wyrażającej, ma być wymieniona.

Natomiast nie trzeba prosić c. i k. poselstw i konsulatów o ściąganie opłaty wziętej na przepis poddanemu zagranicznemu albo poddanemu austriackiemu za granicą mieszkającemu, gdy jej w terminie ustawowym nie zapłaci, ponieważ pośrednictwo tych Władz jest ograniczone tylko do doręczania wykazów należności (nakazów płatniczych) i do odbierania i przesyłania kwot, które strony złożą u nich dobrowolnie.

Odezwy i pakiety służbowe do c. i k. poselstw i konsulatów frankować należy, gdy się je oddaje na pocztę. Wyjątkiem są tylko korespondencye urzędowe, przeznaczone do tych miejsc w Turcyi, w których są c. i k. urzędy pocztowe.

Dokładny wykaz wszystkich c. i k. urzędów konsulowskich austriacko-węgierskich we wszystkich Państwach zagranicznych, ogłaszany będzie corocznie w miesiącu styczniu w Gazecie Wiedeńskiej.

Wykazy należności (nakazy płatnicze), wystósowane do obowiązanych, zamieszkałych w królestwie saskiem, posyłać należy przez dyrekeye skarbowe powiatowe (urzędów wymiaru opłat), które w tym razie winny je badać w myśl powyższego przepisu, wprost do Sądów królewsko-saskich, w celu zarządzenia doręczenia. I te także odezwy, któremi się o to prosi, trzeba frankować.

Wykaz Sądów królestwa saskiego zamieszczony jest w Dzienniku ustaw państwa z r. 1857, Nr. 15, strona 37.

Ponieważ według przepisów powyższych (pod II) opłaty wymierzone obowiązany, za granicą mieszkającym, zostają na przepisie i w ewidencji u urzędów biorących je na przepis, a zaciąganie do rachunku kwot, albo w tych urzędach bezpośrednio zapłaconych albo przez c. i k. poselstwa (konsulaty) nadesłanych, odbywać się będzie podług ogólnych przepisów, tedy zaniechane być ma dotychczasowe komunikowanie oddziałowi rachunkowemu c. i k. ministerstwa spraw zewnętrznych wzięcia opłaty na przepis, zaciąganie opłat przez tenże oddział rachunkowy do własnego rachunku c. i k. poselstw, w skutek tego zaś także wygotowywanie cedułów wzięcia na przepis a oraz zaciąganie do rachunków służbowych kwot, złożonych w c. i k. poselstwach i sporządzanie przez tenże oddział rachunkowy rocznych wykazów zaległości.

Dunajewski r. w.

3.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 10 stycznia 1885,

tyczące się przyłączenia gminy Holeszowice-Bubna do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego małobockiego i Sądu do przekroczeń w Pradze.

Gminę Holeszowice-Bubna, która w myśl ustawy krajowej dla Czech z dnia 18 listopada 1884 (Dz. u. kr. XIX, Nr. 48) połączona została z Pragą w jedną gminę miejscową, oddziela się na mocy Najwyższego upoważnienia z dnia 6 stycznia 1885 od okręgu Sądu powiatowego karlińskiego i przyłącza we względzie sądownictwa cywilnego do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego małobockiego a we względzie sądownictwa przekroczeń, do Sądu delegowanego miejsko-powiatowego ustanowionego w Pradze do przekroczeń.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 maja 1885.

Pražák r. w.

4.

Rozporządzenie tymczasowe ministerstwa rolnictwa z dnia 13 stycznia 1885, wydane w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia,

zawierające postanowienia dodatkowe do regulaminu egzaminów kwalifikacyjnych z kandydatami na nauczycieli rolnictwa w szkołach rolniczych, wydanego tymczasowem rozporządzeniem ministerstwa rolnictwa z dnia 28 lutego 1879.

Uzupełniając rozporządzenie tymczasowe z dnia 28 lutego 1879, wydane w porozumieniu z ministerstwem wyznań i oświecenia we względzie egzaminów kwalifikacyjnych z kandydatami na nauczycieli rolnictwa w szkołach rolniczych i w pośrednich szkołach gospodarstwa wiejskiego, tudzież z kandydatami na nauczycieli leśnictwa w szkołach leśniczych i pośrednich szkołach leśnictwa (Dz. u. p. Nr. 35 z r. 1879) stanowi się, że każdy kandydat na nauczyciela rolnictwa w szkołach rolniczych winien dołączyć do prośby o przypuszczenie do egzaminu świadectwo złe lub dobre, jeśli je wprzód otrzymał, od jednej z dwóch komisyj egzaminacyjnych w Wiedniu i Pradze istniejących.

Dwie komisye egzaminacyjne dla nauczycieli w Wiedniu i Pradze istniejące, obowiązane są uwiadamiać się nawzajem urzędownie o uchwalonem oddaleniu kandydatów na nauczycieli rolnictwa w szkołach rolniczych z dołożeniem, jaki termin wyznaczony został każdemu kandydatowi do ponowienia egzaminu.

Conrad r. w.

Falkenhayn r. w.

Sprostowanie.

W rozporządzeniu ministerstwa skarbu z dnia 26 września 1884, tyczącem się wyskokomierza V. Prieka a zamieszczonem pod Nr. 161 w LI Części Dziennika ustaw państwa, wydanej 1 października 1884, na stronie 455 wiersz 3 od dołu, zamiast opatrzonym sz tyftem metalowym, powinno być: „**i oddzieloną nicią rtęciową**“; na stronie 456, wiersz 1 od góry, zamiast kolumnę, powinno być: „**oddzieloną nie**“.